

Dobrodružství na Dračí skále

Strana 9

Strana 3

Mezinárodní turnaj
partnerských škol v
malém fotbalu

Strana 15

Od zednické lžice
na filmová plátna

Strana 13

Rozhovor s
Martinem Zakouřilem

Aktuální informace o dění ve škole i mimo ni se vždy dočtete na Facebooku. Zde jsou okamžitě a pravidelně umísťovány všechny zprávy z různých akcí, jako jsou exkurze, školení, besedy, výlety a další školní i mimoškolní aktivity.

facebook**WEB:**

Jsi žákem SOŠ a SOU Vocelova? Máš nápad na vylepšení čehokoli na škole? Nebo naopak si s něčím nevíš rady? Pak využij žákovské rady a prostřednictvím svých zástupců řeš tento problém nejen mezi žáky, ale také s vedením školy. Žákovská rada se schází každé dva měsíce a řeší právě Vaše náměty, připomínky a stížnosti.

Vaše názory a náměty ke školnímu časopisu, webu a sociálním sítím nám můžete posílat jen ze školních e-mailů na: redakce@sosasou-vocelova.cz

Obsah

Reporty z akcí	2
Den pro Vás	2
Mezinár. turnaj partner. škol v malém fotbalu	3
Předání osvědčení ČHK.....	4
Modernizace vzdělávání.....	4
Bylo přímo veselo... ..	5
Projektový den.....	6
ENERSOL pokračuje.....	7
Plastové rozvody jednoduše a spolehlivě.....	7
Podzim s Domovem mládeže	8
Dobrodružství na Dračí skále.....	9
Poznáváme se mimo školní lavice	9
Řekli nám	10
Ze života žáků	13
Jsme výjimeční – rozhovor s M. Zakouřilem.....	13
Měď, plast i matematika	14
Od zednické lžice na filmová plátna	15
Za kulturou	17
Průvodce seznamem četby k maturitě.....	17
Divadelní sezóna 2017-18 je už v plném proudu..	18

Milí čtenáři,

ani jsme se nenadáli a druhý ročník Woco-go-zinu se chýlí ke konci. Celou dobu pro Vás byli v pohotovosti reportéři, kteří připravili mnoho poutavých článků a fotek. Výjimkou není ani poslední číslo roku 2017.

Co v pátém vydání najdete? Letošní podzim již tradičně patřil adaptačním kurzům. Několikadenní akce přinesla žákům mnoho nových zážitků, zkušeností, a hlavně poznali sami sebe mimo lavice. Neustále nás překvapujete svými koníčky, a tak se tentokrát dozvíme zajímavosti o méně rozšířeném sportu - softballu či nakoukneme do filmového zákulisí

Co zažili prváci na adaptačním kurzu? Kdo se podívá se softballem do Kanady? Jak daleko je od zednické lžice k filmu? Odpovědi na otázky a mnoho dalšího se dočtete na následujících stránkách.

Krásné Vánoce Vám přeje redakce časopisu Woco-go-zin

Den pro Vás

Polovina září již tradičně patřila Dnu pro Vás. Zábavné akce pro žáky devátých tříd každoročně pořádané naší Vocelovkou se zúčastnilo 401 žáků

posledního ročníku 16 základních škol. Dopoledne plné soutěží v dovednostech i znalostech absolvovalo 32 družstev. Pro nesoutěžící bylo připraveno velké množství aktivit, takže nemuseli litovat, že nebyli zařazeni do jednotlivých týmů. O všechny skupiny se neustále starali žáci naší školy. Celé dopoledne provázela dobrá nálada. Výherci si

odnesli ceny, všichni ostatní dostali tašky s upomínkovými předměty.

Mezinárodní turnaj partnerských škol v malém fotbalu

Naše škola byla na začátku října opět plná zahraničních hostů. Za finanční podpory Královéhradeckého kraje pořádala 2. ročník Mezinárodního turnaje partnerských škol v malém fotbalu. Turnaje se zúčastnila soutěžní družstva ze škol ZSB Poznaň, SOŠ a SOU Vocelova Hradec Králové, tým Ukrajiny (žáci z Ukrajiny, kteří studují na hradeckých školách, zejména na SOŠ a SOU Voce-lova), SŠ Banská Bystrica, Biskupské Gymnázium B. Balbína Hradec Králové a ZST Nysa.

Hrálo se ve dvou skupinách po třech družstvech. Do skupiny A se nalosovala družstva Vocelovky, Poznaň a Ukrajiny, do skupiny B patřily týmy SŠ Banská Bystrice, Biskupského gymnázia z Hradce Králové a ZST Nysa. Hrálo se na travnatých hřištích FC Slavie HK, kde celý komplex poskytl soutěžícím perfektní zázemí. Utkání řídil profesionální rozhodčí, delegovaný fotbalovým svazem. Do malého finále postoupili hráči z Biskupského gymnázia Hradec Králové a z Poznaň, kteří se hráli utkání o třetí místo. O první místo se utkali vítězné skupin Vocelovka a Nysa. Celé utkání bylo velmi vyrovnané. Teprve v posledních minutách se podařilo Vocelovce vyrovnat na 3:3 a vynutit si tak pokutové kopy, které rozhodly o vítězi. Na penaltu zvítězila Vocelovka 3:0. Stupně vítězů doplnila polská ZSB Poznaň a na Biskupské gym-

názium HK tak zbylo 4. místo. Škoda, že počasí turnaji nepřálo, přestalo pršet až v době, kdy se kopaly pokutové kopy. Vítězná družstva obdržela poháry a diplomy. Ocenění byli také jednotlivci. V turnaji byl jako nejlepší hráč vyhodnocen hráč z polského týmu z Poznaň, nejlepší brankář chytal za Biskupské gymnázium Hradec Králové. Ceny vítězným týmům i oceněným hráčům předal ředitel SOŠ a SOU Vocelova Hradec Králové Ing. Vladislav Košťál.

Předání osvědčení ČHK

V sobotu 7. října proběhlo na pražském výstavišti PVA v rámci 7. ročníku For gastro hotel již 22. ocenění nejlepších absolventů středních odborných škol. Ve velice moderním sále bylo 473 studentů, učitelů a hostů. Žáci přebírali ocenění za nejlepší

odborné práce a své studium v oborech např. kadeřník, opravář motorových vozidel, zedník, cukrář, obráběč kovů, truhlář, kuchař/číšník, autoelektrikář, instalatér apod. Ocenění žákům předávali prezident Hospodářské komory Ing. Vladimír Dlouhý, CSc., ministryně pro místní rozvoj Ing. Karla Šlechtová, viceprezidentka Hospodářské komory Irena Bartoňová Pálková, ředitel odboru projektů a mezinárodních vztahů společnosti České dráhy Roman Štěrba a náměstkyně pro řízení sekce

analýzy, kvalifikace a odborného vzdělávání NÚV Ing. Zorka Husová. Celá akce se konala pod záštitou prezidenta republiky Ing. Miloše Zemana. Z naší SOŠ a SOU Voce-lova byli oceněni tyto žáci: Martin Hak (automechanik), Vasyl Bohdan (autoelektrikář), Tomáš Málek (autolakýrník), Michal Chlad (instalatér), Petr Veselý (instalatér) a Vojtěch Zemek (instalatér).

Modernizace vzdělávání

Vybraní učitelé byli nominováni vedením školy do projektu MOV Modernizace vzdělávacího programu. Pravidelné pracovní schůzky se konají v Národním ústavu pro vzdělávání. Cílem projektu je rozvoj kvality odborného vzdělávání tak, aby byla výraz-

ně podpořena uplatnitelnost absolventů na trhu práce. Pracovní skupiny sestavené z expertů a odborníků nejen ze škol, ale i firemního prostředí budou pod vedením manažerů projektu pracovat na inovaci modulů vzdělávacích programů. Do projektu je zařazeno celkem 37 oborů středního odborného vzdělávání zakončené maturitní zkouškou a výučním listem. Naše škola společně s dalšími 76 středními školami má zájem i nadále v budoucnosti zprostředkovávat efektivní a

smysluplnou výuku technických oborů.

Bylo přímo veselo...

Druhý listopad patřil naší třídě. Ve večerních hodinách se uskutečnil stužkovací večírek "empíků". Sešli jsme se v podniku Il Toro. Akce byla zahájena slavnostním připitkem a poté následovalo pár slov z úst pana ředitele.

Nejslavnostnějším okamžikem bylo pasování na maturanta, které proběhlo opravdu stylově. Vzhledem k našemu oboru (provoz a ekonomika dopravy) zvolil třídní učitel výstižné náčiní pro pasování – registrační značku z automobilu. S aktem pasování jsme obdrželi také stužku.

Poté jsme si vychutnali výbornou večeří, a když nám slehlo, pustili jsme se do připravené zábavy. Protože celou dobu studia učitelé úkolují nás, měli jsme možnost jim to oplácet.

Učitelé dostali sluchátka, do kterých měli puštěnou stejnou písničku (vždy po dvojicích, každý ale pracoval sám za sebe) a pantomimou se snažili danou písničku ztvárnit. Ostatní učitelé pak hádali, o jakou písničku ze seznamu se jedná. Soutěž měla několik kol. Z dané dvojice postoupil do dalšího kola ten, podle jehož pantomimy byla písnič-

ka rozpoznána. Největší talent na pantomimu prokázal pan učitel Dostál, který vyhrál v posledním, finálovém, kole.

Zábava byla velmi příjemná a prostorem se ozýval smích i u druhé soutěže. Učitelé ke každému z nás měli přiřadit patřičnou fotku z raného dětství, tato disciplína byla o poznání náročnější, ale úsměvná.

Krásně strávený večer jsme si báječně užili a doufáme, že se stejným pocitem odcházeli i naši vyučující.

Veronika Dubická a Eliška Dvořáková (4. MP)

Projektový den

V polovině listopadu navštívili žáci druhého stupně základní školy Habrmanova naši školu. V rámci projektového dne byli učiteli Janem Výtwarem a Lukášem Pozlerem seznámeni hravou formou s nejzákladnější konstrukcí a diagnostikou

osobního automobilu. Program začínal projekcí videozáznamu z výroby automobilu od plechových výstřižků, přes montáž, až po závěrečnou testovací jízdu. Žáci si vyzkoušeli pod vedením odborníka sériovou diagnostiku vozidla Škoda Octavia, dozvěděli se názvy různých komponentů vozidla, které si podrobně prohlédli a obtěžkali. Zážitek z celého projektového dne umocnily jízdy na trenažeru řízení nákladního vozidla a motocyklu. Projektový den se

vydařil a všichni odcházeli velmi spokojeni.

ENERSOL pokračuje...

Po celostátní konferenci v Průhonicích, která kromě jiného hodnotila dosavadní mnohaletou činnost projektu ENERSOL a které se coby součást delegace Královéhradeckého kraje zúčastnili i žáci naší školy se svým učitelem, se rozbíhá práce na projektu ENERSOL 2018.

Ve čtvrtek 23. listopadu tohoto roku se na "Hradebce" uskutečnil odborný vzdělávací seminář, kde opět nechyběli naši žáci. Pod vedením svých učitelů se zúčastnil zejména "nadějný dorost", tedy žáci 1. ročníku Michal Felgr, Matěj

Krupička a Patrik Polda, z vyšších ročníků pouze Radek Hadinec. Další "enersolští matadoři" byli bohužel zaneprázdněni jinými povinnostmi a účastnit se nemohli.

Po organizačním úvodu Mgr. Ivany Tláskalové byly na programu tři přednášky doplněné prezentací. Jako první pohovořila Ing. Aneta Bůžková z Městských lesů Hradec Králové o funkcích lesa, zejména mimoprodukčních, s důrazem na příměstské lesy v našem městě. Její zajímavé povídání doplnil vrchní nadlesní Tomáš Jankovský přednáškou o rekultivaci lomu Marokánka. "Kde vyjí kojoti ... aneb pouště a polopouště jihu západu USA" byl název poutavého vystoupení doktorandky Přírodově-

decké fakulty UK Praha Mgr. Šárky Mikátové prostoupeného množstvím krásných fotografií a zážitků z jejího cestování po přírodních parcích USA. O extrémních hydrologických jevech, což jsou povodně a sucha, pohovořil Mgr. Petr Ferbar ze státního podniku Povodí Labe.

Na závěr této stati nezbývá nic jiného než popřát všem, byť zatím třeba jen potenciálním autorům žákovských prací projektu ENERSOL 2018 hodně zdaru, aby tak navázali na úspěchy jejich starších spolužáků z předchozích let.

Plastové rozvody jednoduše a spolehlivě

Již několik let nabízí společnost FV - Plast a. s. exkurze a školení zaměřené pro žáky v oboru instalatér. Této nabídky využila i Vocelovka a na konci listopadu se zúčastnila školení ve výrobním areálu

firmy v Čelákovících. Ve školicím středisku byli žáci nejdříve seznámeni s výrobním programem společnosti, technickými parametry výrobků a novinkami v sortimentu. Následovala exkurze celým areálem od skladu surovin přes výrobní linky, zkušební laboratoře až po sklady, odkud se zboží expeduje. Během exkurze byli neustále k dispozici renomovaní odborníci, kteří zodpověděli

všechny dotazy. Po exkurzi v areálu následoval návrat do školicího střediska, kde bylo připraveno malé občerstvení a dárky. Celý den přinesl mnoho zajímavých informací. Všichni se vrátili plni dojmů a zážitků.

Podzim s Domovem mládeže

Podzimní měsíce přinesly také mnoho zajímavých aktivit pořádaných Domovem mládeže. Nejprve jsme vyrazili na procházku po Hradci Králové. Prohlédli si historické centrum, prošli se kolem muzea a městských lázní a neopomněli jsme ani vlakové nádraží a Terminál HD, který všichni dobře znají.

Další aktivity se nesly ve sportovním duchu. Ještě za teplého počasí jsme podpořili své spolužáky na raftové soutěži "Mezi mosty". Od mostů

jsme se přesunuli pod hradecká lízátka, kde jsme zhlédli zápas Fortuna národní ligy mezi celky FC Hradec Králové a 1. FK Příbram. Úvod utkání proběhl ve slavnostním duchu, jelikož zápas proti Příbrami byl posledním, kdy byla v provozu západní tribuna na stadionu v Malšovicích. A protože Hradec Králové má zastoupení v nejvyšší soutěži nejen ve fotbale, ale také v hokeji, nemohli jsme si nechat ujít hokejové klání. Zajímavé utkání mezi hostujícími Bílými tygry a Mountfieldem skončilo vítězstvím domácích.

Nezapomněli jsme ani na kulturu. Divadlo Drak opět nabízel hru #JSI_USER Studia Ypsilon. Drama zpracovává příběh skutečného člověka,

kterému internet nahradil kamarády, výlety, rodinu, školu, zaměstnání a nejspíš se nakonec nepřímo stal i jeho záhubou.

Poznáváme se mimo školní lavice

Podzimní měsíce opět patřily adaptačním kurzům. Někteří z vás se o své zážitky podělili osobně, někteří se vrhli na shrnutí celých třech dní. Pojdme se na seznamovací setkání společně podívat.

V polovině října odjížděla celá naše třída z Hradce Králové vlakem na adaptační kurz. Čekal nás přestup v Pardubicích a v Ústí nad Orlicí a pak už jsme směřovali do kopců k malé zastávce Dolní Orlice, která však nebyla konečnou stanicí. Cíl tábor Dračí skála se nacházel ještě tři kilometry pěšky.

Po ubytování jsme se vrhli do "nadupaného" programu adaptačního kurzu. To, že se

akce konala až v posledním možném termínu, bylo jistou výhodou. Měli jsme totiž možnost se ve škole trochu poznat. I tak úvodní činnosti s názvem "jedna minuta", kdy se každý v krátkém čase představil, přinesla mnoho zajímavostí.

Poté následovala asi ta nejoblíbenější aktivita – dobývání hradu měkčenými šípy. Její zopakování jsme si vyžádali i další den. Nezůstalo však jen u dobývání hradu. Jedna aktivita střídala druhou. Testovali jsme vzájemnou důvěru chůzou po laně, poslouchali černé historiky a příběhy a po setmění se špekáčky na prutech poseděli u táboráku.

Druhý den všichni absolvovali v lese hru "Vikingové". Je to tzv. vyřvávací hra, tudíž jsme byli slyšet široko daleko. Tento den jsme ještě vyzkoušeli akční uzlovou bojovku a detektivku "Paní Blahovská",

kteřá se zaměřuje na zjištění role v týmu. Večer jsme absolvovali kontaktní a postřehovou hru "Na vraha". Za tmy si následně venku vyzkoušeli stresovou (krizovou) aktivitu "Bomby v táboře".

Než jsme se stačili rozkoukat, přišel poslední den, den odjezdu. Jeho dopoledne bylo vyhrazeno diskuzním, hrám zaměřeným na morálku, zásady spolupráce a na rozvoj týmového ducha. Poté jsme společně celý pobyt vyhodnotili.

Díky třídnímu adaptáku jsme měli možnost opustit školní lavice, vyzkoušet si pobyt v netradičním a civilizací málo dotčeném prostředí a nenásilnou formou při spouštění her se lépe poznat.

Žáci z 1. A

Řekli nám

V čem byl pro vaši třídu adaptační kurz přínosný?

Honza: Mám dojem, že pro náš kolektiv to bylo skvělé, seznámili jsme se a navzájem někteří i sblížili, možná vznikla i nějaká přátelství. Jiné prostředí, jiné situace a jiné možnosti než ve škole.

Ondra: Adapták byl pro naši třídu dobrý, abychom se stmelili dohromady, abychom se poznali, a byl zaměřen na to, abychom se naučili spolupracovat.

Co se vám nejvíce líbilo?

Honza: Asi nejvíc se mi líbila hra na vraha. Celá budova se zahalila do tmy, instruktor jednomu z nás řekl, že je vrah. Jeho úkolem bylo pochytat a „zabít“ co nejvíc lidí, než někdo objeví první mrtvolu a rozsvítí.

Ondra: Celý kurz se mi velmi líbil, když mám vybrat jednu věc, jako první mě napadne dobývání hradu. Rozdělili nás na dva týmy, jeden tým dobývá hrad a druhý tým si ho brání. Jako zbraně nám sloužily luky a šípy, byla to docela zábava.

Popište nějakou aktivitu, která podle vás měla smysl?

Honza: Měli jsme takovou zvláštní hru – rozdělili jsme se do skupin, ale chtěli po nás, abychom se snažili přemýšlet jako jeden člověk. Museli jsme se naučit spolupracovat a shodnout se na odpovědích jako jeden tým, pak jako jedna třída. A to si myslím, že nás stmelilo asi nejvíc.

Ondra: Nejužitečnější pro vzájemné poznání byla aktivita v kruhu. Všichni jsme seděli v kruhu a každý o sobě měl za jedinou minutu říct pár základních věcí. Většinou jsme volili informace typu, co dělám za sport, kam jsem chodil do školy, kde bydlím.

Jakou aktivitu se vám vůbec nechtělo plnit?

Honza: Neměl jsem chuť plnit úkol, který kvůli počasí (venku pršelo) musela nahradit aktivita uvnitř budovy.

Ondra: Rozhodně se mi nechtělo hledat bomby, zejména protože to bylo v noci a venku bylo pouhých 5 stupňů. Přišel vedoucí v obleku policisty a

oznámil nám, že v okolí chaty je 10 bomb a že je nutné je najít a zneškodnit. Bomby představovaly černé plastové krabičky s červenou leddiodou. Přiznám se, že bych opravdu radši spal.

Překvapil vás někdo či něco (příjemně nebo nepříjemně)?

Honza: Překvapilo mě velmi příjemně, jak to všechno bylo organizované, do jakých detailů vše fungovalo, a hlavně, jaká tam byla zábava.

Ondra: Příjemně mě překvapili vedoucí. Svým věkem, byli mnohem mladší, než jsem čekal, a svými schopnostmi zaujmout nás a zorganizovat „práci“.

Jak byste adaptační kurz zhodnotili celkově?

Honza: Určitě si myslím, že kurz byl smysluplný. Přispěl k našemu stmelení a seznámení, hodnotím ho kladně. Zdá se, že se z nás stala parta, a věřím, že spolu budeme vycházet.

Ondra: Celkově kurz hodnotím na jedničku, dost dobře jsme se poznali, kolektiv se myslím docela stmelil, a ještě jsme se stačili výborně zabavit.

Jan Jušta a Ondřej Škoda (1. D)

Řekli nám

Na adapták vyrazila vaše třída až v druhé "vlně", v čem byl kurz dobrý pro kolektiv?

Mirek: Myslím si, že nás adapták celkově nezměnil, už proto, že jsme ho absolvovali až po měsíci. Seznámeni jsme spolu sice už byli, ale opravdu jsme si to užili – měli jsme dostatek dobře rozvržených aktivit, jídlo bylo výborné, chvíli pro sebe jsme také našli a proti přístupu vedoucích nemůžu říct vůbec nic.

Dan: Adaptační kurz byl dobrý pro zlepšení kolektivu, lépe jsme se poznali. Při hrách jsme často potřebovali týmovou spolupráci, a tak jsme zjistili, že každý z nás je dobrý na něco jiného, že každý dokáže něco vymyslet.

Co se vám vrylo do paměti?

Mirek: Nejradši vzpomínám na jídlo a na vedoucí, kteří se k nám chovali rovně a férově a

nijak nám nedávali najevo svoji nadřazenost. A moc se mi líbil hrad, který tam naši leктоři staví.

Dan: Nejvíce se mi líbila dobrá česká kuchyně, teda spíš mi moc chutnala. Skvělí byli i naši vedoucí. Z aktivit to pak byla hra na vraha. Po celé budově se zhaslo a žáci se schovávali před vrahem.

Již jste zmínili aktivity, která vás zaujala nejvíce?

Mirek: Moc se mi líbila hra na Vikingy. Představte si, že smíte použít jedno jediné slovo: HULAA. Tímto pokřikem jsme si navzájem předávali vedení. Pobočníci toho „vedoucího“ museli taky zakřičet a jakoby pádlovat. Pak se zase velení předávalo dál. Tohle byla hra pro všechny, někomu nedělá řvaní problém, někdo musel odložit strach a stud stranou.

Dan: Zmíněná hra na vraha měla smysl v tom, že se člověk nesměl bát vystupovat sám za sebe.

Do čeho se vám na kurzu nechtělo?

Mirek: Jediné, co se mi na adaptačním kurzu fakt nechtělo, bylo vstávat. Jinak jsem opravdu všechno ostatní šel dělat ochotně, s očekáváním. Spát jsme šli kolem půl desáté, ale vstávat jsme museli už v půl osmé, což mi po celodenní (a následně celovečerní) činnosti plné pohybu nebylo moc příjemné.

Dan: Nechtěla se mi hrát "Aukce", protože byla unavující. Spočívala v tom, že jsme dražili vlastnosti, které nám chybějí a které bychom chtěli mít. Při této hře jsme zjistili, jací vlastně jsme.

Překvapil vás někdo či něco (příjemně nebo nepříjemně)?

Mirek: Velmi příjemně mě překvapili lektoři, byli to fajn lidi. Ohaduju mladí hoši kolem dvaceti let. Bylo vidět, že to, co dělají, je dost baví a že to dělají dobře a s nadšením. A pak to jídlo! Čekali jsme něco normálního, obyčejného, ale výsledek byl vynikající. Vidět člověka, jak vaří s láskou, je prostě zážitek.

Dan: Vedoucí jsem si představoval trochu přísnější, bez smyslu pro humor, ale překvapili mě. Naštěstí byli úplně "v pohodě", na nic si nehráli a po celou dobu kurzu se nám plně věnovali a nenechali nás se nudit.

Jaké je vaše závěrečné zhodnocení adaptáku?

Mirek: Kurz hodnotím bez zaváhání jedničkou. Bylo o nás postaráno, jídlo bylo výborné, neměli jsme šanci se nudit, pořád jsme měli co dělat a o čem přemýšlet. Navíc jsem

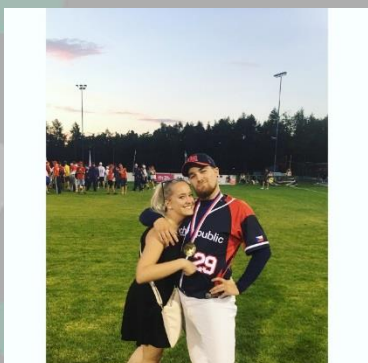
pochopil, komu ve třídě můžu věřit a komu ne. Od lektorů jsem se naučil, které vlastnosti bych (a hlavně jak) na sobě mohl zlepšit. Mrzí mě ale, že nemůžu změnit chování některých jiných, což by asi přispělo ke zlepšení kolektivu.

Dan: S kurzem jsem osobně byl velmi spokojen, dokonce jsme se se spolužáky shodli, že bychom si to zopakovali znovu, třeba v rámci školního výletu. Druhé absolvování toho samého by ale asi skoro žádný přínos nemělo, taže by to chtělo jiné hry a aktivity, ale stejně vedoucí a stejně kuchaře určitě.

Miroslav Benda a Daniel Keszezh (1.H)

Jsme výjimeční – rozhovor s Martinem Zakouřilem

Softball je asi sport, o kterém se ví, ale není moc rozšířený. V naší škole však máme velmi úspěšného softballového hráče, který má za sebou spoustu soutěží, cest a vítězství. Je to Martin Zakouřil z 4.MP.

Ahoj Martine, jsi velmi úspěšným hráčem softballu. O jaký sport se vlastně jedná?
Softball je pálkovací sport, vyvinutý z baseballu jako jeho rychlejší a jednodušší verze.

V kolika letech jsi začal?
K softballu jsem se dostal v 6 letech po neúspěšných pokusech s jinými sporty. Zkoušel jsem například fotbal a ping pong.

Jak ses k softballu dostal?
K softballu mě přivedla sest-

ra, jakožto jedna ze začínajících hráček v Kostelci nad Orlicí. Hrála pak za reprezentaci, ale po vážném úrazu byla nucena sportovní kariéru ukončit. Já jsem v Kostelci nad Orlicí také začínal, nyní však hraji za tým Havlíčkova Brodu.

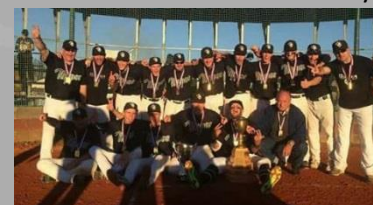
Jaké máš se softballem úspěchy?

Co tak počínám, tak jsem osminásobný mistr České republiky a dvojnásobný mistr Evropy, přičemž v roce 2015 jsem tohoto úspěchu dosáhl jako hráč a v roce 2017 jsem toho dosáhl jako člen realizačního týmu. Umím dobře rozpoznat styl hry protivníka, natáčím zápasy na videokameru a poté s hráči probírám strategii.

Kam ses se softballem podíval?

Se softballem jsem navštívil spoustu zemí jak v Evropě, tak

za oceánem. Absolvovali jsme turnaje v Belgii, Holandsku, ale i v USA na slunné Floridě. Tento rok na začátku letních prázdnin mě čeká mistrovství světa v Kanadě. Jelikož mi je již devatenáct let, nemohu se této soutěže zúčastnit jako hráč, ale jako člen realizačního týmu budu pomáhat týmu s přípravou na protivníky pomocí videokamery.

Čeho bys chtěl ještě dosáhnout?

Tento rok jsme obhájili mistrovský titul v extralize mužů, jenž je nejvyšší evropskou soutěží. Také jsme se tento rok pokusili získat titul mistra Evropského supercupu, na němž nám pomáhali hráči z Holandska a Nového Zélandu, ale bohužel náš výkon stačil pouze na 2. místo. Takže mým cílem je stát se šampionem evropského supercupu a také s týmem, který trénuji, získat dobré umístění na letošním Mistrovství světa mužů do 19 let.

Měď, plast i matematika

V rámci školní praxe mi byla doporučena firma PROWELD s. r. o, sídlící v Hradci Králové – Kuklenách. Jedná se o menší firmu zabývající se dodávkou materiálu, montáží i opravami všeho kolem topení, vody a plynu, můžete zde nakoupit i materiál a nejrůznější produkty pro daný obor. Firma poskytuje také poradenské služby od návrhu řešení dle zákaznických požadavků a potřeb, zpracovává i rozpočet. Následně se samozřejmě ujímá realizace.

Mě se osobně týká praktická práce, jezdím s kolegy po stavbách, kde se věnujeme instalaci ústředního topení, vnitřních plynovodů a vodo- vodů nebo plynových přípojek. Nikdo po mně nechce, abych podával rady, doporučoval konkrétní zboží v obchodě nebo sestavoval rozpočet, naštěstí.

Za nejjednodušší práci, kterou dělám, považuji svařování PPR (polypropylen random) trubek. Žádné potrubí se neobejde bez armatur, tedy prvků jiných, než jsou běžné rovné trubky. Ať už se jedná o venti-

ly, spojovací T-kusy, kohouty, kolena či záslepky.

Vhodnou „fitinku“ (spojovací díl) zasadím do svářečky, nechám potřebnou dobu nahřát a pak nasunu na trubku. Ani tuhle, skoro automatickou činnost nelze odbýt, jsem zodpovědný za to, že díly budou svařené rovně a spoje budou pevné. Nemůžu si dovolit, aby svár při prvním průtoku vody povolil. Naopak nejtěžší práci v mých očích představovalo rozměřování radiátorů. To jsem se pěkně zapotil, ale rozhodně ne kvůli fyzické náročnosti pracovního úkonu. S matematikou jsem totiž ještě nestačil navázat příliš pevné přátelství.

Poslední dobou mi rukama nejčastěji prochází měď. Ta je v současnosti v Evropě pravděpodobně nejpoužívanějším instalatérským materiálem. Věděli jste, že vodovodní síť v Cheopsově pyramidě byla z části z mědi? Tento kov vydrží extrémně vysoké i nízké teploty, odolá velkému tlaku, je naprosto hygienický a dobře recyklovatelný.

Pracovní dobu mám stanovenou od sedmi hodin do tří, ale

občas není možné rozdělanou práci opustit a jet domů, takže někdy ani patnáctá hodina neznamena padla, práci prostě dodělat musíme. Co se pracovního kolektivu týká, nemám si nač stěžovat. Kolegové jsou výborní, se vším mi poradí a pomůžou, dokonce se i zasmějeme, což je pro atmosféru na pracovišti velmi důležité. S úsměvem a humorem jde práce vždycky lépe od ruky a snáz se řeší i případné chyby či komplikace.

Za praxi ve firmě jsem rád, jsem přesvědčen, že se naučím víc než ve školních dílnách. Jednak musím být kolegům k ruce a pomoci se vším, oč mě požádají, občas musíme společně nahradit nemocného pracovníka, někdy se objeví i nečekané potíže, které je potřeba operativně vyřešit.

Ve „své“ firmě bych rád zůstal, jenže zatím nevím, jestli úspěšně zvládnou závěrečné zkoušky. Občas se sám sebe ptám, jestli vůbec chci celý život tuhle danou práci dělat a jestli třeba někdy v budoucnu nebudu chtít zkusit něco jiného.

Ondřej Hlavsa (3. A)

Od zednické lžice na filmová plátna

Sledování filmů je v dnešní době velmi oblíbené a zhlédnout téměř libovolný film patří k těm jednodušším záležitostem. Stačí pár kliků, jeden enter nebo zmáčknutí tlačítka na dálkovém ovladači. Diskutujeme pak, zda byl daný film dobrý, nebo nikoliv, ale málokdy se zamyslíme nad tím, kolik času, práce a problémů se za každým filmem skrývá. Mezi žáky naší školy je někdo, kdo nás do filmového zákulisí může nechat aspoň nakouknout.

Všechno začalo pohledem na filmový štáb, který točil před asi pěti lety v okolí mého bydliště. Zaujala mne práce režiséra, kameramana a celkově celého týmu lidí. Možná by se dala použít fráze: „Byla to láska na první pohled.“ V hlavě se mi honila myšlenka, jaké to asi je být součástí filmu.

Netrvalo dlouho a společně s mladšími kamarády jsme se pustili do tvorby amatérského filmu. Tehdy jsme neměli dostatek financí pro nakoupení drahé techniky a sami jsme nevěděli o filmu vůbec nic.

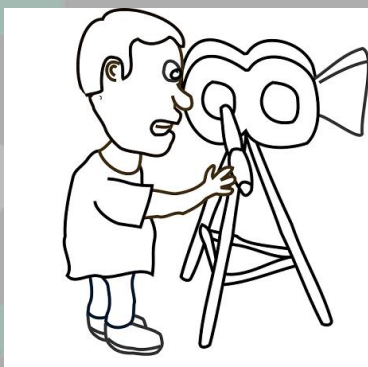
Zvolili jsme proto kompaktní fotoaparát od rodičů a šli točit. Bylo nám jedno, co je na záběrech, prostě jsme točili – jak si hrají na hřišti, jak jedou na cyklistický výlet. Nějak se začít musí. Brzy jsme samozřejmě chtěli ukázat širokému okolí, že jsme parta mladých lidí, kteří se snaží jít za svým snem a tvořit.

Pak jsem si začal v hlavě promítat, co a jak se ten den stalo. Sáhл jsem po notebooku a začal psát své vzpomínky, představy a různé náměty. Vznikly tak mé první "scénáře". Vytvořili jsme pětidílný seriál, který měl stopáž asi 5 minut, aniž by snímek měl jakýkoliv děj.

Po čase jsme si začali říkat Hejfilm a dnes za tuto nezávislou filmovou produkci natáčíme filmy, spoty a hudební videoklipy, rád bych jmenoval aspoň Kilo sem, kilo tam Kamilly Nývltové a Olgy Lounové. Navázal jsem spolupráci i s režisérem Tomášem Magnuskem, který točil film Kluci z hor. Já jsem zastával funkci asistenta kamery a musím říct, že je to pěkná fuška! Je to člověk, který pomáhá kameramanovi ostřit, pohybovat s kamerou na kolejové jízdě, když je potřeba, aby obraz nebyl statický. Často se stává, že kameraman musí sledovat obraz přes „živý náhled“ a za kameru posadí právě svého asistenta. Mám na starosti správné nastavení kamery, aby obraz nebyl příliš světlý nebo příliš tmavý, samozřejmě jsem zodpovědný za to, aby na záběrech bylo zachyceno přesně to, co tam být má, a aby to vypadalo co nejlépe. Byl jsem ale na druhou stranu rád, že jsem mohl pozorovat lidi při práci z blízka a sbírat nové zkušenosti.

Letos v březnu jsme začali natáčet s divadelní a filmovou skupinou Majky a spol. Film *Když kluk miluje*, který by se do kin měl dostat během příštího roku. Jde o romanticko-dramatický žánr, příběh své lásky vypráví mladá slečna. Na roli Moniky jsme s produkcí Hejfilm a Majky a spol. uspořádali konkurz a vybrali tu pravou, jejího přítele ztvární slovenský mladík Oliver Oswald, který hrál ve filmu *Učitelka* (2016) a účastnil se jiných projektů. Tentokrát u filmu figuruji jako kameraman a koproducent, který oslovuje společnosti a jiné partnery a shání finanční prostředky pro film. Jednání není jednoduché, ale peníze se našly, dokonce ve větším množství, než se očekávalo.

Taktéž jsem neodolal a chopím se režie, a to u snímku *Křik do ticha*, který je napsaný

původně jako divadelní inscenace. Režisér musí mít kolem sebe tým kvalitních lidí a musí celý štáb umět vést. Myslím si, že nejdůležitější je udržovat dobrou náladu a smysl pro humor.

Moje filmové zkušenosti se výše jmenovanými projekty podstatně rozšířily a pořídili jsme si kvalitní filmovou techniku pro natáčení a pořizování audiozáznamů. To je nutná investice, která se ale určitě vyplatí. Nikdy sice člověk neví, kolik mu film "vynese", očekávání můžete měnit podle diváckého úspěchu na internetu nebo v kinech. Filmařinou je možné vydělat peníze, ale nemůže ji dělat každý.

Do filmového světa jsem se zapletl úplnou náhodou na ulici, a jak můj vztah s ní bude pokračovat, se nechám

překvapit. Víím, že na svém snu musím pracovat. Práce na nejrůznějších videoprojektech mě baví a naplňuje, motivuje mě snaha zaujmout diváka.

Na druhé straně mě baví i můj obor - zedničina. Tu nechci nijak opustit, občas si představuju, že si postavím svůj vlastní filmový ateliér 😊 .

Více informací, fotografií a videí o přípravách filmu naleznete na <https://cs-cz.facebook.com/hejfilmprodukcce/> nebo <https://cs-cz.facebook.com/majkyaspol/>

Petr Hejzlar (3.A)

Průvodce seznamem četby k maturitě

Romain Rolland: Petr a Lucie

Dnes vám představíme psychologickou novelu se shakespeareovským motivem Petr a Lucie. Autor Romain Rolland celé dílo vystavěl na kontrastu války a lásky, hrůzy a vysněném světě milenců, života a smrti. Inspirací se stalo bombardování Paříže na Velký pátek roku 1918. Mezi oběti událostí byli i autorovi přátelé.

Příběh se odehrává od středy 30. 1. do Velkého pátku 29. 3. 1918. Petr a Lucie se setkávají v pařížském metru při náletu, později opětovně ve městě. Sbližují se, jsou si sympatičtí a nakonec se do sebe zamilují. Žijí jen pro svoji lásku, nechtějí vidět nebezpečí války. Petr má během půl roku odejít na frontu. Ani Petr ani Lucie si nechtějí tuto skutečnost připustit. Každý pochází z jiného sociálního prostředí. Lucie je dcera dělnice v továrně na výrobu výbušnin. Je něžná, prostá dívka, nedostudovaná výtvarnice, láska pro ni představuje smysl života, musí se živit sama. Její prací je malování kýčovitých obrazů. Petr, student, syn soudce, nechápe smysl války, má sklon idealizovat si svět. Jejich láska má být zaslíbena symbolickým

sňatkem na Velký pátek v chrámu sv. Gervaisa. Ve vzájemném objetí zde zahynou pod troskami pilíře, o který se opírali a který se zřítil a pohřbil je. Zůstali navždy spolu a ani válka je nerozdělila. Válka nad nimi ztratila svou moc.

Příběh je humanistickým protestem proti válce, proti zbytečným ztrátám života nevinných lidí.

Divadelní sezóna 2017-2018 je už v plném proudu

Letošní podzim v Klicperově divadle opět patřil festivalu Čekání na Václava.

Čtrnáctý ročník probíhal od 28. září do 28. října na hlavní scéně i ve Studiu Beseda. Přinesl rozmanitou přehlídku divadelních

souborů z celé republiky např. Východočeské divadlo Pardubice, Divadlo pod Palmovkou, Divadlo Na Jezerce, Divadlo v Dlouhé. Zároveň během tohoto měsíce se mohli diváci těšit také na domácí představení Klicperova divadla. K nejnavštěvovanějším patřila Velká mořská víla, Koule, Kočičí hra a nejnovější premiéra Davida Drábka Netopýr. Pokud jste si chtěli odpočinout od divadla, bylo možné zavítat na hudební produkci. Na své si přišli milovníci šansonu i jazzu. Festival skončil, ale příznivci divadla se mohli těšit na další tradiční akci, a tou byla Noc divadel. V sobotu 18. 11. ve 14 hodin již po páté otevřela scéna své dveře všem návštěvníkům s bohatou nabíd-

kou zážitků. Potěšily nás již tradiční komentované prohlídky interiérů a zákulisí hlavní scény, nechyběl oblíbený koncert kapely Mastix. Navíc překvapilo i několik zcela nových pořadů. Průvodci se stali herci i zaměstnanci. Prostě podzim patřil divadlu.

